

lemmer ville se paa det Tillæg, som er forfattet af det ærede Medlem fra Aalborg (S. Steffensen), ville de komme til Rundsab om, at vi her i Danmark ingenlunde mangle Bestemmelser i dette Dieblit for at gjøre Noget imod Forfalskninger, tværtimod; men at det har viist sig indtil Dato, at disse Bestemmelser ikke bleve overholdte. Erfaringen foreligger, for at disse Bestemmelser, som det blev henvist Kommunerne at tage, og som man mente vilde komme af sig selv, naar de bleve henviste til Kommunerne, kom ikke. Nu vil jeg spørge de Herrer, om de ere istand til at give tilstrækkeligt Mobbetis herimod; thi vi have Lovbestemmelser nok, men Kommunerne have ikke sat dem igang. Det er gaaet her som forleden Dag, da vi talte om Sparekasseloven, og som det er gaaet paa det kriminelle Omraade. Jeg kan ikke se Andet end, at det Helbigste for Sagen og for Samfundet paa disse Omraader er, at de blive ordnede ensartede fra oven af. — Der er kun 2 Steder i Loven, som, hvis de blive vedtagne, saaledes som Flertallet under Nr. 2 har ønsket, gjøre, at jeg er lidt betænkelig ved Loven; men det ere vi jo istand til at faae rettet mellem 2den og 3die Behandling. Det Eine er, at der skal findes en Tilfynsmand for hvert 15,000 Indbyggere. Det forekommer mig, at i de store Byer behøver det virkelig ikke at være saaledes, at der skal være en Tilfynsmand for hvert 15,000 Indbyggere. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om vi gjorde Forskjel paa de større og mindre Byer. Det Andet er Bestemmelsen om Revisionskriften. Vi have saa lidt Fornøjelse af Revisionsbestemmelser, at der er saare liden Anledning for os til at sætte en saadan ind i denne Lov. Jeg antager ogsaa, at, dersom det skulde vise sig, naar Loven træder i Kraft i det praktiske Liv — thi det er jo forsaavidt et nyt Omraade, som i alt Fald Nigsdagen her er begyndt at lovgive paa —, at den paa adskillige Punkter alligevel var i Strid med Retfærdighed og Billighed og med hvad der kunde forlanges, at vi nok ville komme til en Revision alligevel. Det er de to eneste Punkter, ved hvilke jeg er bange for Loven. Jeg skal endnu gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Ligeoverfor dette ærede Medlem, som jeg jo er sammen med til en hel Del Andringsforslag, dog maaste for en stor Del af andre Grunde end det ærede Medlem, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder; men jeg er enig med den ærede Ord-

fører og hans nærmeste Meningsfæller i, at vi skulle udstemme § 5. Det ærede Medlem er nu saa glad over, at vi ere komne til at staa sammen med Mindretallet i Sundhedskommissionen og have anerkjendt Mindretallets Ret og store Indflydelse. Det ærede Medlem henvisste til de Motiver, som følge med det Lovforslag, som i sin Tid blev forelagt først i Landsstinget. At det ærede Medlem intet Hensyn tog til dette Mindretal, forekommer mig er en ganske rigtig Illustration til hans Foredrag. Da vi henholde os til dette Mindretal, forekommer det mig rigtigt at nævne dets Medlemmer her i Thinget ved denne Leilighed. Det er Hansen, Hornemann, Fenger og Salomon. Dette Mindretal udtalte paa Videnskabens Begne i Almindelighed i disse Motiver, som følge med, og af hvilke det maaste med den ærede Formands Tilladelse maa være mig tilladt at oplæse et Par Linier, „at trods mangfoldige Erfaringer og meget omfattende Forsøg har det endnu ikke villet lykkes Videnskabsmændene“ — altsaa Videnskaben i det Hele, ikke alene disse Mænd — „at komme til Klarhed med Hensyn til Faren ved Nydelsen af syge Dyrs Kjød, undtagen i 3 Tilfælde, nemlig hvor Dyret har lidt af Miltbrand, Trifiner og Linter“. Altsaa, de udtale i Videnskabens Navn, og ikke som deres personlige Opfattelse alene, at Videnskaben endnu ikke er kommen til Klarhed paa dette Omraade, og det forekommer mig, at saa kunne vi ogsaa med Videnskabsmændene bagved os beraabe os paa, at det ikke er saa overhængende nødvendigt at faae denne Paragraf, og at det paa ingen Maade er bevist, at det er fuldstændig klart og rigtigt i Henshold til, hvad Videnskaben veed, at gaa i den Retning, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem veed jo godt, at vi have endnu flere Videnskabsmænd; det ærede Medlem har som Medlem af Udvalget havt Leilighed til at konferere med Videnskabsmænd herfra Byen, ja, endog saa Andre end Medlemmer af Sundhedskollegiet, og han veed da godt, at disse Videnskabsmænd udtalte, at selv om vi ikke fik Kjøbparagrafen vedtagen, vilde dette Lovforslag gjøre overordentlig megen Gavn her i Landet. Naar det ærede Medlems Handling skal staa i Harmoni med hans Kønne Ord om denne Lov og hans Bestræbelser for at faae den, og naar det ærede Medlem nu endvidere veed, at Situationen er saaledes, at dersom han insisterer paa, at vi skulle have denne § 5 med, saa